

Sygn. akt XVIII K 88/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XVIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Monika Łukaszewicz**

Protokolant: Sara Pniewska

z udziałem prokuratora: Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018r.

sprawy: **A. K.** urodzonej (...) w W., córki R.

i G. z d. M.,

skazanej:

I. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2011r. sygn. akt VIII K 4/11, za czyny:

a) popelniony w okresie od 12 listopada 2008r. do 29 stycznia 2010r. kwalifikowany z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b) popelniony w okresie od 3 listopada 2008r. do 25 stycznia 2010r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

jako łączna została orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat, która została warunkowo zawieszona na okres 5 (pięciu) lat próby; postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014r. sygn. akt XV Ko 1116/13 Sąd Okręgowy w Warszawie zarządził wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 75§2 i 3 k.k.; postanowieniem z dnia 18 września 2014r. sygn. akt XV Ko 1180/14, Sąd Okręgowy w Warszawie zaliczył na poczet powyższej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 26 maja 2010r.; skazana odbyła wyżej wymienioną karę pozbawienia wolności w dniu 9 lipca 2018r.;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt XIV K 198/12, za czyn popelniony w okresie od 26 stycznia do 23 lipca 2011r. kwalifikowany z art. 286§3 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie; postanowieniem z dnia 23 listopada 2015r. sygn. akt XII Ko 5501/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie zarządził wobec skazanej wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) dni w zamian za niewykonaną powyższą karę ograniczenia wolności; skazana odbywa tą zastępczą karę pozbawienia wolności od dnia 9 lipca 2018r.;

III. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 22 października 2014r. sygn. akt III K 158/12, za czyn popelniony w dniu 10 czerwca 2011r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2015r. sygn. akt VIII K 831/14, za czyn popelniony w lutym 2014r. kwalifikowany z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka; postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016r. sygn. akt XII Ko 1288/16 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie orzekł wobec skazanej w zamian za powyższą grzywnę wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) dni; karę grzywny skazana wykonała w dniu 22 sierpnia 2016r.;

V. **wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 29 lipca 2015r. sygn. akt VIII K 344/15**, za czyn popelniony nie później niż do lipca 2014r. kwalifikowany z art. 270§1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka; postanowieniem z dnia 16 maja 2016r. sygn. akt XII Ko 1732/16 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie orzekł wobec skazanej w zamian za powyższą karę grzywny wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) dni;

VI. **wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 21 września 2017r. sygn. akt IV K 525/15, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 lutego 2018r. sygn. akt IX Ka 1388/17**, za czyn popelniony w okresie od dnia 31 stycznia 2013r., nie później niż do dnia 26 czerwca 2014r. kwalifikowany z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. **wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 października 2017r. sygn. akt II K 711/17**, za czyn popelniony w okresie od 5 grudnia 2014r. do 22 stycznia 2015r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

orzeka:

I. Na podstawie art. 85§1 i §2 k.k., art. 86§1 k.k., art. 87§1 k.k., art. 89§1 i §1b k.k., art. 569§2 k.p.k. łączy orzeczone wobec **A. K.:**

-karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt **XIV K 198/12** (opisanym w punkcie II);

-karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 22 października 2014r. sygn. akt **III K 158/12** (opisanym w punkcie III);

-karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 21 września 2017r. sygn. akt **IV K 525/15** (opisanym w punkcie VI) oraz

-karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 października 2017r. sygn. akt **II K 711/17** (opisanym w punkcie VII) i wymierza **A. K.** karę łączną **3 (trzech) lat pozbawienia wolności**, przy przyjęciu, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 (piętnastu) dniom pozbawienia wolności oraz że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 (piętnastu) dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I sentencji wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 9 do 12 lipca 2018r. ze sprawy XIV K 198/12;

III. Na podstawie art. 576§1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: **VIII K 4/11** (opisanym w punkcie I), **VIII K 831/14** (opisanym w punkcie IV) oraz **VIII K 344/15** (opisanym w punkcie V);

V. Na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. w zw. z §17 ust. 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata

z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adwokata A. O.** (Kancelaria Adwokacka, ul. (...), (...)-(...) W.) wynagrodzenie w wysokości **216,00 zł** (dwieście szesnaście złotych) powiększone o stawkę podatku VAT-23% tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej **A. K.** z urzędu;

VI. Na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia **A. K.** w całości od kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XVIII K 88/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. została skazana następującymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2011r. sygn. akt VIII K 4/11, za czyny:

a) popelniony w okresie od 12 listopada 2008r. do 29 stycznia 2010r. kwalifikowany z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

b) popelniony w okresie od 3 listopada 2008r. do 25 stycznia 2010r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

jako łączna została orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat, która została warunkowo zawieszona na okres 5 lat próby; postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014r. sygn. akt XV Ko 1116/13 Sąd Okręgowy w Warszawie zarządził wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 75§2 i 3 k.k.; postanowieniem z dnia 18 września 2014r. sygn. akt XV Ko 1180/14, Sąd Okręgowy w Warszawie zaliczył na poczet powyższej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 26 maja 2010r.; skazana odbyła wyżej wymienioną karę pozbawienia wolności w dniu 9 lipca 2018r. (**dowód:** Noe-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie VIII K 4/11 k. 49-54, k. 107-112, postanowienie w sprawie XV Ko 1116/13 k. 113-115, postanowienie w sprawie XV Ko 1180/14 k. 116, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt XIV K 198/12, za czyn popelniony w okresie od 26 stycznia do 23 lipca 2011r. kwalifikowany z art. 286§3 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; postanowieniem z dnia 23 listopada 2015r. sygn. akt XII Ko 5501/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie zarządził wobec skazanej wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 60 dni w zamian za niewykonaną powyższą karę ograniczenia wolności; skazana odbywa tą zastępczą karę pozbawienia wolności od dnia 9 lipca 2018r. (**dowód: Noe-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie XIV K 198/12 k. 33-34, k. 96-97, postanowienie w sprawie XII Ko 5501/15 k. 35-36, k. 101-102, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);**

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 22 października 2014r. sygn. akt III K 158/12, za czyn popelniony w dniu 10 czerwca 2011r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Nieprawomocnym postanowieniem z dnia 8 czerwca 2018r. w sprawie VII Ko 1460/18 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Woli w Warszawie zarządził wobec skazanej wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności (**dowód: Noe-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie III K 158/12 k. 105, postanowienie w sprawie VII Ko 1460/18 k. 106, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);**

IV. **Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2015r. sygn. akt VIII K 831/14**, za czyn popelniony w lutym 2014r. kwalifikowany z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka; postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016r. sygn. akt XII Ko 1288/16 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie orzekł wobec skazanej w zamian za powyższą grzywnę wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni; karę grzywny skazana wykonała w dniu 22 sierpnia 2016r. (**dowód:** Noe-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie VIII K 831/14 k. 85-86, postanowienie w sprawie XII Ko 1288/16 k. 87-88, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);

V. **Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 29 lipca 2015r. sygn. akt VIII K 344/15**, za czyn popelniony nie później niż do lipca 2014r. kwalifikowany z art. 270§1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka; postanowieniem z dnia 16 maja 2016r. sygn. akt XII Ko 1732/16 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie orzekł wobec skazanej w zamian za powyższą karę grzywny wykonanie kary zastępczej pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni. Skazana jeszcze nie odbyła tej kary zastępczej pozbawienia wolności (**dowód:** Noe-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie VIII K 344/15 k. 29, k. 94, postanowienie w sprawie XII Ko 1732/16 k. 30, k. 95, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);

VI. **Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 21 września 2017r. sygn. akt IV K 525/15, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 lutego 2018r. sygn. akt IX Ka 1388/17**, za czyn popelniony w okresie od dnia 31 stycznia 2013r., nie później niż do dnia 26 czerwca 2014r. kwalifikowany z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Kara ta nie została jeszcze przez skazaną odbyta (**dowód:** N.-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie IV K 525/15 k. 39-40, k. 89-92, wyrok w sprawie IX Ka 1388/17 k. 41, k. 93, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66);

VII. **Sądu Rejonowego dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 października 2017r. sygn. akt II K 711/17**, za czyn popelniony w okresie od 5 grudnia 2014r. do 22 stycznia 2015r. kwalifikowany z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. na karę 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Kary tej skazana jeszcze nie wykonała (**dowód:** N.-Sad k. 22-27, wyrok w sprawie II K 711/17 k. 83-84, opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63, KRK k. 65-66).

A. K. podczas pobytu w izolacji więziennej zachowywała się właściwie. Nie była karana dyscyplinarnie, została kilkukrotnie nagrodzona regulaminowo. Wobec przełożonych przyjmowała regulaminową postawę. Skazana nie wchodziła w konflikty ze współosadzonymi. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, nałożone w ramach tego programu zadania realizuje poprawnie. Angażowała się w prace społeczne na rzecz oddziału mieszkalnego i jednostki penitencjarnej. Skazana w okresie od 27 lutego 2017r. do 9 lipca 2017r. była zatrudniona nieodpłatnie wewnątrz jednostki, jako sprzątająca ambulatorium. Po 10 lipca 2017r. pracowała jako szwaczka, ze względów zdrowotnych została wycofana z zatrudnienia w dniu 24 kwietnia 2018r. Z obowiązków pracowniczych wywiązywała się właściwie. Brała udział w różnego rodzaju programach organizowanych przez jednostkę, w cyklu aktywizacyjno-zawodowym- kursie przygotowującym do zawodu opiekuna osób starszych i niepełnosprawnych. U skazanej nie stwierdzono żadnych uzależnień społecznych. Skazana kilkukrotnie uczestniczyła w zajęciach kulturalno- oświatowych organizowanych poza jednostką, wówczas jej zachowanie nie budziło żadnych zastrzeżeń. Utrzymuje ciągle kontakt z rodziną. Nie stosowano wobec niej środków przymusu bezpośredniego. Skazana nie jest związana z podkulturą przestępczą. Postawa skazanej wobec dotychczasowego trybu życia i prowadzonej działalności przestępczej jest krytyczna (**dowód:** opinia o skazanej k. 56-57, k. 62-63).

Sąd zważył, co następuje:

W związku z tym, że trzy z wyroków, jakie zostały wydane wobec A. K.,

a mianowicie wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie z dnia 29 lipca 2015r. sygn. akt VIII K 344/15, wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z dnia 21 września 2017r. sygn. akt IV K 525/15 oraz wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 października 2017r. sygn. akt II K 711/17, uprawomocniły się po dniu 1 lipca 2015r., przesłanki do badania, czy zachodzą podstawy do wydania wyroku łącznego wobec A. K., należało rozważyć w oparciu o aktualnie obowiązujący przepis art. 85§1 i 2 k.k. (po zmianie ustawy Kodeks karny dokonanej w dniu 29 listopada 2017r., tekst jednolity Dz.U.2017.2204). Takie podstawy do wydania wyroku łącznego wobec wyżej wymienionej zaszły.

Zgodnie z treścią przywołanego powyżej przepisu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1 (§2).

Mając na uwadze powyższy przepis, łączeniu w wyroku łącznym podlegają zatem kary podlegające wykonaniu, zarówno kary jednostkowe, jak i kary łączne. Odnośnie osoby A. K. wykonaniu podlegają kary: ograniczenia wolności orzeczone w sprawach XIV K 198/12 i II K 711/17, pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania w sprawie III K 158/12, pozbawienia wolności w sprawie IV K 525/15, stąd też wobec brzmienia powyżej przywołanego przepisu, te kary mogą być objęte wyrokiem łącznym. I tak, jeśli chodzi o karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie XIV K 198/12, skazana rozpoczęła jej odbywanie w ramach zastępczej kary pozbawienia wolności w dniu 9 lipca 2018r. i nadal ją odbywa. Co do kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszony w sprawie III K 158/12, tej kary nie zarządził skazanej do wykonania, ale w świetle dotychczasowych przepisów jest możliwość łączenia jej z bezwzględną karą pozbawienia wolności i z karą ograniczenia wolności. Co do kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie IV K 525/15 i kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie II K 711/17, skazana nie rozpoczęła ich wykonywania.

Wobec wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 85§1 i §2 k.k., art. 86§1 k.k., art. 87§1 k.k., art. 89§1 i §1b k.k. (w obecnym ich brzmieniu), Sąd dokonał połączenia powyższych kar jednostkowych i wymierzył A. K. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, przy przyjęciu, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności oraz że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zgodnie bowiem z art. 86§1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Zgodnie z art. 87§1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Przepis art. 89§1 i §1b k.k. stanowi zaś, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Ustalając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze w pierwszej kolejności dyrektywy wskazane w przepisie art. 86§1 k.k. (wyżej przytoczonego). Z uwagi na wymiar kar, które zostały objęte wyrokiem łącznym, Sąd

miał możliwość orzeczenia wobec A. K. kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od lat 2 do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze tej kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd kierował się również zasadami określonymi w przepisie art. 85a k.k. Zgodnie z tym przepisem, orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy dodać, że wymierzając karę łączną pozbawienia wolności, Sąd miał możliwość zastosowania następujących zasad:

-zasady **kumulacji** (polegającej na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary);

-zasady **absorpcji** (polegającej na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia, że tylko ta kara podlega wykonaniu);

-zasady **asperacji** (polegającej na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa i dokonaniu jej odpowiedniego obostrzenia).

O zastosowaniu którejkolwiek z tych zasad, decyduje określenie bliskości, związek przedmiotowo-podmiotowy łączącego analizowane czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Podzielenia jest też godny, ukształtowany orzecznictwem Sądu Najwyższego pogląd, że rozwiązania skrajne, a więc zasady absorpcji i kumulacji powinny być rozstrzygnięciami wyjątkowymi. W konsekwencji kara łączna jako szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” winna stanowić syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przez niego czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości- pozostających w realnym zbiegu- przestępstw.

Ponadto wskazać należy, co zostało utrwalone w orzecznictwie, iż „wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 1983r. IV KR 213/83, publ. OSNKW 1984/5-6/65).

Wymierzając karę łączną uwzględnić należy związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 2 lipca 1992r. II AKr 117/92, publ. KZS 1992/3-9/50). Gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący pomiędzy przestępstwami jest luźniejszy, stosuje się zasadę kumulacji, czyli sumowania. Przy wydawaniu wyroku łącznego sąd również powinien przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, po to, aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 stycznia 1991r. IV KR 100/90, publ. OSP 1992/6/137).

Powyższe wytyczne, Sąd uwzględnił w ten sposób, że opowiedział się za zastosowaniem wobec A. K. przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji. Sąd wymierzając tą karę łączną, wziął pod uwagę idący we właściwym

kierunku proces resocjalizacji skazanej w warunkach izolacji więziennej. Postawa skazanej świadczy, że rodzi się w niej poczucie odpowiedzialności za swoje przestępne działanie. Ten proces jednakże nie został zakończony, a skazana nie daje gwarancji, że nie powróci na drogę przestępstwa.

O zastosowaniu powyższej zasady, przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat miały wpływ także inne przesłanki. Czyny, które skazana popełniła (z wyroków, które zostały objęte wyrokiem łącznym) są różne rodzajowo. Są to przestępstwa popełnione w przeważającej większości przeciwko mieniu, jak również przeciwko wiarygodności dokumentów. Pomiędzy tymi czynami nie zachodzi ścisły związek czasowy, bowiem istnieje duży odstęp czasowy w ich popełnieniu, zwłaszcza pomiędzy czynami z wyroków w sprawach XIV K 198/12, III K 158/12 a IV K 525/15, II K 711/17. Ten odstęp czasowy kształtuje się w kilku latach.

Powyższe przesłanki uzasadniają, zdaniem Sądu, celowość wymierzenia kary łącznej znacząco surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji, o zastosowanie której wnioskował obrońca skazanej. Sąd uznał, że kara łączna 3 lat pozbawienia wolności jest w pełni odpowiadająca dyrektywom jej wymiaru i we właściwy sposób zrealizuje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanej. Łagodniejsza kara łączna, zwłaszcza ta, o którą wnioskował obrońca skazanej na rozprawie w dniu 6 czerwca 2018r. - 2 lat pozbawienia wolności (która jest możliwa przy zasadzie absorpcji), byłaby nieadekwatna do całościowej oceny zachowania skazanej i nie stanowiłaby właściwej reakcji na popełnione przez nią czyny.

Dodać należy, że w sytuacji prawnej, w jakiej znalazła się skazana, korzystniejsze stało się wobec niej, skonstruowanie kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o art. 85§1 k.k. (w jego brzmieniu od 1 lipca 2015r.), a nie w oparciu o art. 85 k.k., który obowiązywał do dnia 30 czerwca 2015r.

Taki wniosek wypływa z możliwych do wymierzenia skazanej ilości kar łącznych i ich łącznego wymiaru. Sąd odstąpił od szczegółowego analizowania kształtowania się kar łącznych w oparciu o art. 85 k.k., w jego brzmieniu do 30 czerwca 2015r., czy po tej dacie, z uwagi na to, że nie zachodzą wątpliwości, który przepis stosować, jako korzystniejszy dla skazanej, zwłaszcza, że obie strony postępowania, zarówno prokurator, jak i obrońca skazanej zajęli stanowisko, że korzystniejsze dla skazanej jest ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o obecnie obowiązujący przepis art. 85§1 k.k.

Na marginesie tylko, należy zauważyć, że przy kształtowaniu kar łącznych na podstawie art. 85 k.k. obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015r. łączeniu w kary łączne podlegałyby:

-kara ograniczenia wolności z wyroku opisanego w punkcie II komparycji wyroku łącznego z karą pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną z wyroku opisanego w punkcie III komparycji wyroku łącznego. Taką możliwość połączenia dawał przepis art. 89§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 czerwca 2010r. do 30 czerwca 2015r. (Dz.U.2009.206.1589). Czyny z tych wyroków utworzyłyby I realny zbieg przestępstw, o którym mowa w art. 85 k.k. w jego brzmieniu do 30 czerwca 2015r. Granice wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności w tej sytuacji kształtowałyby się od 1 roku pozbawienia wolności do 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

-kara grzywny z wyroku opisanego w punkcie IV komparycji wyroku łącznego z karą grzywny z wyroku opisanego w punkcie V komparycji wyroku łącznego (granice wymiaru kary łącznej grzywny kształtowałyby się w granicach od 100 stawek dziennych do 200 stawek dziennych po 10 zł każda stawka). Czyny z tych wyroków utworzyłyby II realny zbieg przestępstw, o którym mowa w art. 85 k.k. w brzmieniu do 30 czerwca 2015r.

-kara pozbawienia wolności z wyroku opisanego w punkcie VI komparycji wyroku łącznego z karą ograniczenia wolności z wyroku opisanego w punkcie VII komparycji wyroku łącznego. Czyny z tych wyroków utworzyłyby również II realny zbieg przestępstw, o którym mowa w przepisie art. 85 k.k. w brzmieniu do 30 czerwca 2015r. Granice wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności w tej sytuacji kształtowałyby się od 2 lat do lat 3.

-w związku z powyższymi dwoma zbiegami, skazana miałaby do odbycia dwie kary łączne pozbawienia wolności, których czas trwania, przyjmując ich maksymalny wymiar możliwy do wymierzenia przekroczyłby wymiar kary łącznej pozbawienia wolności, którą Sąd orzekł w wyroku łącznym, jak również wymiar kary łącznej, którą maksymalnie mógł orzec.

-oprócz powyższych dwóch kar łącznych pozbawienia wolności, skazanej można byłoby również orzec karę łączną grzywny, do czego wyżej się odniesiono.

-w świetle przepisów dotyczących łączenia kar w karę łączną obowiązujących do 30 czerwca 2015r., łączeniu w wyroku łącznym nie podlegałyby: kara pozbawienia wolności z wyroku opisanego w punkcie I komparycji wyroku łącznego (nie wchodzi w zbieg realny przestępstw), kara pozbawienia wolności warunkowo zawieszona (minął okres próby i kolejne 6 miesięcy po nim, a kary nie zarządzono do wykonania, nie podlega ona zatem wykonaniu). Nie podlegałyby łączeniu również kary grzywny z wyroków VIII K 831/14, VIII K 344/15 z karami orzeczonymi w wyrokach IV K 525/15 i II K 711/17 (z uwagi na różny rodzaj kar), chociaż czyny z tych wyroków w zbiegu realnym pozostają.

Konstrukcja kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art. 85§1 k.k. (w brzmieniu od 1 lipca 2015r.) jest zatem dla skazanej korzystniejsza.

Mając na uwadze treść art. 577 k.p.k., zgodnie z którym w wyroku łącznym należy, w miarę potrzeby, wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej, Sąd zaliczył skazanej na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 9 do 12 lipca 2018r. ze sprawy XIV K 198/12.

Natomiast w zakresie, w jakim rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach nie mogły być objęte wyrokiem łącznym, Sąd pozostawił je do odrębnego wykonania, na podstawie art. 576§1 k.p.k.

Odnosnie kary pozbawienia wolności z wyroku ze sprawy VIII K 4/11, z uwagi na to, że została odbyta przez skazaną w całości, nie podlega ona łączeniu niniejszym wyrokiem łącznym. Co do kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonej z wyroku ze sprawy VIII K 831/14, kara ta wykonaniu nie podlega, gdyż minął okres próby i dalsze 6 miesięcy po nim, a w tych okresach kara nie została zarządzona do wykonania. Nie wejdzie ona zatem do wyroku łącznego. Wyrokiem tym nie można też objąć kary grzywny ze sprawy VIII K 831/14, gdyż skazana wykonała ją w dniu 22 sierpnia 2016r. Co się zaś tyczy kary grzywny ze sprawy VIII K 344/15, mimo, że podlega ona wykonaniu, to nie wchodzi do wyroku łącznego, gdyż jest karą inną rodzajowo wobec kar, które tym wyrokiem zostały objęte. Dlatego też w powyższym zakresie, postępowanie o wydanie wyroku łącznego zostało umorzone na podstawie art. 572 k.p.k.

Z uwagi na to, że skazana w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego była reprezentowana przez obrońcę z urzędu, Sąd przyznał obrońcy stosowne wynagrodzenie. Zostało ono przyznane na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. w zw. z §4 ust. 2, §17 ust. 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz. 1714). Obrońca brał udział w dwóch terminach rozprawy 6 czerwca 2018r. i 12 lipca 2018r. Sąd zwiększył obrońcy wynagrodzenie o możliwe 150%, z uwagi na duży nakład pracy obrońcy, co dało kwotę 216,00 zł. Wynagrodzenie to zostało powiększone o stawkę podatku VAT-23%.

Sytuacja materialna skazanej, perspektywa jej długiego przebywania w zakładzie karnym, uzasadniała, w ocenie Sądu, zwolnienie jej od kosztów sądowych, o czym orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. Poniesione w sprawie wydatki zostały przejęte na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w wyroku.